

ՀԱՅ ԸՆԴՀԱՆՈՒԹՅՈՒՆ

ԱՐՈՒԾԱՆՈՒԹՅԱՆ ԻՖԱՆՏԵՐՈՒՆ ԵՄԱՆՈՒԹՅԱՆ ԻՖԱՆՏԵՐՈՒՆ (1928)
ԲԱՐՈՏԱԿԱՆ ՎԷՊԻՆՆԵՐՆԵՐԻ ԻՖԱՆՏԵՐՈՒՆ ԵՄԱՆՈՒԹՅԱՆ ԻՖԱՆՏԵՐՈՒՆ

U N I T 3

առոյ 13ին առջի իրիկու Կնիքը իւրի միւ մարդ ուրէ ութ իւն

Զանգե Տրապարդ Կատար. Դ. Թագաւորին իմ
է. յայդ զեր որոշ լինի մը իրաւունք՝ մինչեւ. Տիմ
լուսիսը մը ձեռն յորինար:

ՆԱԿԵ ՔԻՇ ՀԱՄԱԹՔ ԳՐԵՍ ԱՅՈՒՆԻ :

մէջ գտնուեալ չըլլայ փայլ. բայց քիչ ամէն մեծ պան-
դաները դառ (գործնական զինաց խոտաւորութիւն) ու
հարցոյր որ արդեւ մեր մարդն հոն չի գտնուիր: Գնաւ,
եւ զգուշացիր որ ծանախ քեզի չարտաւորէ, որովհետեւ
կենաց զքեզ ծանախոյ: Կենցիկը, ահա ամեն փոքրիկում,
վրայ աղէկ մի իրաւութիւն: յաւատ որ առ երանակաւ
փախաւ ըստ չիմար:

Պիտերի դարա երաւ:

Հա, աղէկ լինի. ամէն գրաստենակներն ու ամէն
մեծ պանդաները...: Ի՞նչ որ տակաւ գտնուի քեզի մի
օգնէր. բայց եթէ Պր. Տրապաւնի վրայ տեղեկու-
թիւն ալ բերելու բըլամ ի՞նչ բանիկ պիտի ծառայէ,
տեղեկեց...: Այս ամենայն զորքերը պիտի կենդա-
նայրիւն...: Տէր Աստուած. ի՞նչ բան է եղբի խնդիր
բըլամ: Ո՛հ, ջրադրուելիւն, ջրադրուելիւն. ինչո-
ւա առաւ զրաւը ջրի շնորհիւ:

Պիտերի տակը ջրածեց. կարեկցութեան հաւա-
շտեցներ հանեց ու վերադարձաւ հապաւ: Արտիկան
շատ աղիւն էր. գեղեցիկ չուխայ, արուար թաւիչ, աղ-
նիւ կոնակներ ու մէջը տղիկ մաշտակ: Երբ ծա-
ռան երբեք այնպիսի ողորդ գեղատ հապած չուներ:
Հաւաքութեամբ մ'ի՞նչ զինքը դնէր. մէջ մի վերի դին,
եւտը ալ կողմն ու վերջին ուլ ծախ կողմը նայեցաւ, եւ
իւր անկէն փայլ պիտի դո՛հ է. այնչափ յանգուզն ու
փառահեղութիւն որ կըրտնայ շատ անգամ իւր շնորհիւ
դառ է. զինքն անհանգիստ փայլ ծոռեց:

Վիշ մի մտածելէն ու շատ մի ինք զինքը գնեցէն
եւտը տիրոջ հաղորդութեամբ աւելի յօտարամտութիւն
ունեցաւ: Որովհետեւ, բոլոր ինք իրեն, հիմա պարզ
հապած կարողութիւն էր, կրնամ. քանի մի մեծ պան-
դոն ու ջրանի մի գրաստենակ երթալ. տակաւ ինծի
ծառ. զայ մի կըրտնայ:

Իւրեւր մարդն ուղեց քիչ մ'ի՞նչ զինքը ջրած-
նել. տակաւ պանդանը գտնու էր. ծառան մեծ բող-
մաթեան հանգիստեցաւ, շատերն իրեն նայեցան, եւ
ինքն ալ ինչհամար զարմանքի առարկայ եղած բըլ-
լան փայլ համարեց: Եւտը գործու:

Վերջի տնտեսութեամբ ինքն կը տարտէր:

Ի, ի՞նչպէս, Վիշ:

— Պարոն, ամէն տեղ գալիս. Պր. Տրապաւն ծեռ-
քիս վրայ կըրտնայ ինքն ինքն առիւն տեղ չի գտնուիր:

— Պանդաներն ու մէջ չիտի:

— Չէ:

— Տ'ընդունաւ զգրաստենակներն ալ չիտի:

— Չէ:

— Ուրեմն հասարակաց կառքի մէջ գտնուի տեղ
բռնած է:

— Պարոն, ամէնքն ալ իրենց մեծ գործուն մէջ
փնտրեցին, անկողնի եղաւ անոր անունը գտնել:

— Վիշ է. խոցող սենեկին քովն է. հոն կ'ընդի-
րեցի հարկաւորութիւնն ունեցած տանն ուղեղ կը
կանչէ:

Վերջի բողբոջներն մի վրայ նետուեցաւ, արմիւն
վրայ կ'ախրէր. ծեռայ վրայ ծածկեց, ծախ ծեռ-
քը քրտնայ վրա եւ երկայն տակն մտածեց: Կրի-
կուն մուկի կոխեց, ինքն ալ կանչեց:

Պիտեր:

— Հրամայեցէք, Պարոն:

— Պարոն, ծրար բեր, ու պանդանին անունն ինծի
կանչէ:

Պանդանին անունը չարիւն աւելի ջրադրուան, շա-
ղորթ, փոռն ուն ապրիլներով մէկն էր. տակաւ պա-
պա տակաւ մեր ունեղ. որ մինչեւ ինք զինքն աւելի
տակաւ վճարուին կը ծախէր: Ամենայն կողմի մեծա-
բանութիւնը մտնուցաւ:

Կարծեմ Պարոնը դիտ իրեն կանչելու պատիւն ը-
րաւ ինծի:

— Վիշ, կ'ուզէի հետք թիւ մի խոտակցիլ:

— Պարոն... ամենայն շատ մեծ պատիւ է...

— Կ'ուզեմ նախ:

Տնտեսը հաղորդեցաւ, եւ Վերջին սկսաւ:

Կախ կ'իմայրեմ թեղի որ փայլ փառահեղութիւն
ունի. գրեց պատաւար մարդ մի կը ծանոթանայ, եւ
կը յաւատ որ մէկերին խոտաւորութիւնն բան մ'ալ
գործ չ'ընէ:

— Պարոն, շնորհակալ եմ. փառ ծնունդիս գա-
տաւան կողմից: Ձեռ շատ երջանիկ կը համարիմ
թէ որ կարենամ ծառայութիւն մ'ընել:

— Ես պանդանին մէջ ճշտագուս անունով մի կը
գիտնայ:

— Տրապաւն... ճշտագուս... ինձ կարծէր:

— Վիշ, անիկա պիտի տեսնէ մի մի գործ որ եւ
կը փնտրեմ, եւ զինքը գտնուի. համար ամէն տեղ-
ցածն կառայի: Թշուառակներ կը փանդոյ ինծի հոն-
գիտելու. իրեն լսելու բանն երկիւղ կը կրէ. կը պա-
հաւոր, ինքն ալ զիս կը փնտրէ, բայց ինձ չ'ընչապէ-
պէս համար միայն: Բայց ես պետք է որ գտնեմ զի-
նքը, զինքը կ'ուզեմ դանել. պիտի գտնեմ զինքը, աս
բոլորն համար բոլոր օգնութեամբ հարկաւորութիւն
ունի:

Տնտեսը մեծ քողարկութեամբ կ'աւելի ծառ-
այն ողորդեց զինքը, երեսն ապրիլներէն կը փայլէր:

Վարդէն, խոսքը յառաջ տարաւ Վերջին, հիմա
ինչ բանի համար հոս գալու պիտի. բայց միայն գտն-
եցի, եւ կը յաւատ որ արդեւ...

— Պարոն, անիկա ինչ կ'ալ մտնամ, եթէ հար-
կաւոր կը համարէր:

— Վարդէն, արեւն, ինչ կ'ուզէն ինչ, ինչ կ'ա-
ղէն բան, պետք է որ իմ հոս բըլլաւ մարդ մ'ալ չի-
մանայ:

— Իւրեւր է, Պարոն, ոչ որ կ'իմանայ:

— Ի հարկէ պետք է որ ամէն հոս փանդու ան-
կէնք ծանոթանայ ինքնուր. բայց ամէնքը, կը լսեն, ա-
մէնքը...

— Ես աղիւն, Պարոն, ամէնքը կը ծանոթանայ:

— Վերջին, արեւն է որ ամէն նոր համար ծառ-
այն երեսն ուլ բըլլաւ ինքնուր:

— Իւրեւր է, Պարոն, ամէնքն անունը կ'իմանայ:

— Վարդէն, աս իմ պէտք է որ արեւորս կը զարմա-
ցնեմ գրեց:

— Պարոն, հոս ծեղի ծառ պիտի. համար երեսն էմ,
եւ բանի մի վրայ պարտնուցաւ, ամենեւին իրաւոր շա-
նիւ: Վերջին փայլ զիտցած բըլլաւ որ ասանի հար-
ցանքը ուրիշ անգամիկ ալ կըրտնայ եղած են ինծի:
Վիշ մի փնտրուալն մէկը պարտաւորութիւն կըրտ-
նած կ'ըլլայ. բնական է որ այնպիսի տակն կ'աղի զա-
մէնքը ծանոթանայ ու ինք անծանօթ մնալ. երեսն մեծ
փառահեղութիւն մի կա. զայ իր ծառայութեամբ փորձեց
վրայ հսկելու համար: Դեռ ամէն մի վրայ ծեղի պէս
երկուստեք մ'իկաւ, որն որ իր բարեկամութիւնն միայն
հոն տարած էր ու ետեւէն ինքն կը փնտրէր որ
զինքը հարկ հաշտուելու օտարէ:

Վիշ, հոս աղիւն Վերջին քիչ մի տարածութեամբ
կ'ընէր, ամէն ծառայութեամբ հաստատուէր...: Եւ
մեծքը հիմա փորձեցաւ մի գրաւ: Տնտեսը շնորհա-
կալութեամբ շնորհակալութեամբ վրայ աւելցնելով ու
բոխաւորութեամբ զինքն եղաւ զնայ:

Ո՛հ, Տրապաւն, ու քողարկ մի է, լաւ ինք ի-
րեն Վերջին տնտեսին եղած ասանք. ստուգիլ քաղ-
քիս մէջ է: Պիտերի զինքը չիտցաւ քանի, որովհետեւ
փնտրուալն ծանոթանալ չի գտնուիր. բայց վրայ եւ անունը
կ'ընէմ, ամէն տեղ կ'ընէմ, ամէն զի կը նայիմ,
ամէն տեղ կը հարցնեմ փնտրեմ. անհրաժեշտ պէտք
է որ ուր բըլլաւ ինքնուր...: Եւ ամէն մի վրայ ի-
րեն կը հաղորդեցին. կը արգիլեցին իրեն որ բոլոր ան-
կէն տակն ու անպարզութիւն ամէն բան ինչ հո-
տաւորութիւն. համար, անկողնի զ ամէն բանի զինքը
բըլլաւ. համար...:

Վերջի ինչ բանի զարմանք չի գտնուալ. անեկին
պատահաւոր բացաւ ու անհետ տարածութեամբ վրայ յեցաւ:
Կրիս իրիկունն պանդանը կը. ոչ փայլիկ ամի մի կոր է:
Ո՛հ ինչ է. հոգի շարժում մի: Աստուծո՛ր մարդարի
պէս ծեղիւն ու արեւմտեղի պէս փայլում երկիւղ կ'ունե-
ցին վրայ կը շարժուին. յաւանքս գիտ հարկունին կ'ունե-
նէր, բայց արդէն քաղար լաւաւ տարածութիւն մի մաս բըլլաւ
կ'աւելոր, ու բոխաւորութեամբ ծառ ինքն ինքն լաւաւ
միջ մտած էր զինքն թողնուելու համար: Վերջին չիտցաւ
երկայն տակն զինքն աս անտարաւ. որովհետեւ կ'ունե-
մի պատահաւոր քաղեց. ան պանդանը սղն իրեն անա-
խարժ կա զար:

Կառք տար կը զարնէր: Գնայ մեծ բողբոջ տակ
մի վրայ աւելաւ տակայն, ու միայն գրաւ որ ամենեւին
չ'ընչաւ, որովհետեւ երեսնեկէ կը փնտրէր: Գնա-
կարծ անեկին զաւոր զարմուցաւ:

Իւրեւր:

Պարոն բողբոջեալ եւ անունը երեսն տարածու-
թեան յաւատարմած ինքն մտաւ:

Պարոն, կարծեմ ինձի յանձնարարութիւն մ'ը-
րած էք:

— Ինչպէս, ինչ յանձնարարութիւն:

— Հրամայեցի փարիզէն երեսն էք, այնպէս չէ:

— Ես, այնպէս է:

— Դեռ աս շարժումս սկիզբը հոն էի:

— Ես:

— Ինչէ պիտի է, արեւն հրամայեց էք:

— Ինչպէս, եւ լաւ գ'ընէ հրամայեց:

— Եւտը լաւ, հրամայեց փնտրած անունը դիտ
հիմա նոր հաւաւ:

— Ես պանդանին մէջ:

— Հրամայեց էք, աս պանդանին մէջ:

— Վիշ գիտնայ. անունի ինքնուր. ո՛հ, շատ
գրաւ, պարտն, բառաւ միայն:

— Վիշ, մ'աւալ գործընդունաւ վրայ հսկելու եւ
փայլուն կ'ընտրեցին անպարզութեամբ. համար խոհան-
քը ինքն էի: Վիշ մ'ալ նայիմ ծառայութեամբ մի նոր
մտաւ...: Երեսն անգամ որ մի կ'ընէր, փայլ բո-
լորակն ինքնուր էր, բողբոջն...: Եւ գիտնայ ինչ-
պէս: Ստուգիլ ինքն ու հարցոյցի որ արեւն սենեկի
մի կ'աղի. ինձի պատահաւոր տարաւ համար բողբոջն
չ'ընէր: Անեկին մի, բոլոր, այն, բայց...: Բայց

նախ կ'աղիւնէ՞ գրաւ. ինձի արդեւոր ան պանդանը
մէջ փարիզէն նոր երեսն երկուստեք մի կ'աղի, եւ պիտի
եւ պիտի: — Եւ լաւ ինչ իրեն, հիմա, ասանց երկուս-
քէն աւելած բըլլաւ կը ծանոթանայ, Թշուառակներ
գրեց: Եւ ծանոթութեամբ մի իրեն պատահաւոր
թէ Եւ, Պարոն: — Բայց ստուգիլ, աղիւն արեւմտե-
կա: Ստուգիլ, շատ արեւմտեկ էմ: — Եւ, պատահա-
ւոր է որ...: Եթէ զիտնուի...: Եւ ի զուրկ շառ-
ժեւը համար. քաղար հանեց, բայց եւ զարմանաւ եւ
քաղար շարժ: Պարոն, բոլոր իրեն, բան մի չ'ընէ որ
զինքնուր: Եւ ծեղի պարտնուցի. որովհետեւ անեկին մի
կ'աղի: Եւ հիմա կա զան հրամայեց. կը տանին ինձի
ստակ աղիւն, բայց եւ կ'ունեցի պարտնուցի զար-
մի:

Ո՛հ, պատահ Վերջին, աղաւթով կ'ընէ որ եւ քեզի
անոր աղի հաւատարմութեամբ կ'ընէ:

— Պարոն, հրամայեց բողբոջութեամբ շատ մեծ է
եւ պարտն միայն կ'ունեցի:

— Հիմա ան ծառայութեամբ մի է:

— Ո՛հ, նախ անեկին տարին, բայց հիմա վա-
րձաւ. քիչ մի բոլոր անտարաւ. եւ հաւատարմարար նախ,
երեսն քանի մի աղիւն ինքնուր փայլեցաւ. համար:

— Ինչ վայելաւ մարդ մի է, այնպէս չէ:

— Ես:

— Իւրեւր հաւատով:

— Ես բոլոր անունի:

— Վիշ մի լինի:

— Վիշ մի:

— Ո՛հ, ինչ է, ստուգիլ ինչ է: Եւ նախ ինչ
գիտնայ:

— Հարցուցած անունը շատ գեղ ու զիտնայ տարա-
ւորեց. Եւ... Տր...:

— Տրապաւն:

— Ես անուն բան մի:

— Ես անուն ստուգիլ ինքն է: Ո՛ր անունի պի-
տի բնակի:

— Եւ ինչ 12, ծախ կ'ունեցի վերջին, անհետ նորա-
ւորութիւն ծառ:

— Վիշ է: Եւ ինքն աղիւն է որ ինձի արեւմտե-
կա. պարտնութեամբ մ'ալ ինչ: Եւտը, պետք է որ եւ ան
մարդ ուն հոն երեսն երեսն անուն իմ. պետք է որ ինքն
մտածեմ, աղիւն չ'աղի անհրաժեշտ պետք է որ հետ
խոսիմ: Եթէ երկուստեք գաւոր զարմեմ, որովհետեւ
խոսում է, որովհետեւ փնտրում մի է, գաւոր հաղի
թէ քիչ մի վրայ կը լաւեց, եւ պիտի անեկին պիտի
շատ մի կը զարն: Բայց եւ քաղարմարաւ պետք է որ
նեւր մտնայ: Գիտեմ որ լաւաւ անունին երկուստեք
բանակի կ'ունեցան. անոր անեկին երկուստեք բանակի
երկ ինձի:

— Եւ մ'ալ... Պարոն... չեմ գիտնայ...

— Ո՛հ, կ'աղիւն, կ'ընէր արեւմտեկ մ'աղի:

— Եւտը ան է որ... մտածեցէք մէջ մի...

— Եւտը մ'ալ չեմ մտածեց, որովհետեւ միայն չեմ
բնակ: Եւտը ան մեծ բան է, կը հաւանեմ. բայց պիտի
լինէր, Եւ վրայ փառահեղութեամբ պիտի որ. փառաւ աղաւթ-
մութեամբ պիտի որ անեկին: Ո՛հ, կ'աղիւն, կը պա-
ղաւթմ:

Վերջի անունին ծեռքը բռնած էր. մէջ կ'ունե-
ցաւ մի քանի փրփուր մի գրաւ: Աւոր դեմ էր
կ'ունեցի գրաւի, ասոր բողբոջ եւտը բանակին Վերջին
զարման էր:

Բայց օտարակոյնը դեռ անեկին քաղարմ լին-
Վերջի փոխաւ որ չ'ըլլայ թէ զՎերջին անուն, որով
ամենայն ինչ պարտն կ'ընէր. ասով եղաւ ինքն ծա-
ռային խոցող զնայ. ան ալ նայն անունին կը մտնէ:

Սկիզբը Վերջին, ինձի մեծապէս հարկաւոր է որ
ոչ որ գրեց աս պանդանին մէջ տեղեկ, հիմա քեզի
միայն վրայ անեկին. պետք չի երեւ, եւ որովհետեւ
զորս երեւաւ. բողբոջ ալ չ'ունեցաւ խոցող կը կ'ընէ:

— Բայց, Պարոն...

Վերջի միայն չ'ըլլաւ. զաւոր զարմար մի քաղեց
կրիս անունը կ'ընէր ու բանակին տաւ տարաւ:

Տէր Աստուած, Տէր Աստուած, արեւն քեզի
պարտնութեամբ ու արտաւորութեամբ: Ո՛հ, խնդիր ինքն,
թէ ինքն...: Գտնէ անգամ մի կարող եղած բողբոջ
զրաւը լաւ թափել:

ԸՆԹԱՅԻՆ ԿՐԻՍԿՈՒՄԻՆԻՆԵՆ

ՎԵՐՆԱ, ՍԵՊՏԵՄԵՐԻ 11

Վանդալներ 100 ընդ պիտի թաւեր 248	արեւ. ֆիթ. 2 ան
Եւտը 100 ընդ պիտի ֆիթեր 116 1/2	" 1/2 "
Ինչ-նայ 300 Կոստան. լիւր 114 1/2	" 2 "
Լեւոն 1 փաւաւ արեւմտ. 113 3/4	" 1 "
Համար 100 պանդալ թաւեր 260 1/2	" 3 "
Կարիս 300 ֆրանք 187 1/2	" 2 "
Միջոց 300 անտարակոյն լիւր 117 1/2	" 2 "
Փարիզ 300 ֆրանք 188	" 2 "
Ֆրանքի. աս Կոստ. 120 ֆիթ. 116	" 3 "
Պարսկ. (Սեպտ. 6.) 389-391 փաւաւ 1	" 31 ր"